

Malé zrnko

Vím, už je to tak!
Sluníčko slábne
a fouká severák!

Vlaštovky odlétly,
a nad krajinou
se v dětských rukách
třepe drak.

Vím, brzy už přijde zima.
Dřív Ti chci, Bože můj,
díky vzdát!

Dal jsi nám krásné,
slunné léto,
by všechno mohlo zrát.
A my se mohli v záři
slunce těšit,
hrát a radovat.

Ted' Ti chci, Otče,
za všechno děkovat!

Za úrodu polí,
zahrad a lesů,
za slabý vánek,
i za noční chlad.

Chci Tě dnes chválit,
a Tobě, Bože můj,
za všechno děkovat!

Děkuji Ti i za podzimní čas,
kdy mohu odložit svou práci,
a v přítmní večera
tiše rozjímat.
Děkuji Ti, žes mi dal
nový život,
věčný život!

Že nemusím jen
při zemi se plazit,
ale k Tobě
svou hlavu
mohu pozvedat.

Děkuji Ti,
že nemusím
jen ze Tvé ruky brát,
ale mohu z Tvého vzít,
a také druhým dát.

Dnes sebe sám se ptám:
Jaké ovoce Ti dám?
Tak málo,
jak malé zrníčko
ho ve své dlani mám!

I za to málo Ti,
můj Pane, děkuji!
A velkou radost mám,
a věřím,
že přijmeš je,
a rozmnožíš Ty sám.

Do Tvých rukou
svou malou lásku,
radost, pokoj, tichost,
dobrotu i věrnost, oddávám.
A prosím,
rozmnož je,
jak zrno obilné
ve veliký lán.